

# РЕШЕНИЕ

№ 5810

гр. София, 01.11.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 31.05.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева**

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **282** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава 19 от Закона за устройство на територията и чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. С. Т. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-548 / 30.11.2011 г. на Началника на РДНСК- Югозападен район, с която на основание чл. 225, ал.1, във вр. с чл. 222, ал.1, т. 10 от ЗУТ е разпоредено премахване на незаконен строеж „преустройство на ап. 6”, находящ се в жилищна сграда в УПИ III, кв. 295 по плана на [населено място], м. „Е. гробища”, с административен адрес: [населено място], [улица], район „К. село”- Столична община /СО/, като изпълнен без издадени строителни книжа и възстановяване на плочата между ап. 3 и ап. 6, съгласно проект по част „конструктивна” от проектант с пълна проектантска правоспособност, съгласуван от район „К. село”-СО или НАГ при СО.

Жалбоподателката моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Без да оспорва фактическите констатации на административния орган твърди, че обектът представлява текущ ремонт на апартамент № 6, по време на който са направени несъществени в конструктивно отношение изменения, състоящи се в корекция на съществуващата настилка в баня и коридор, обособяване на кухненски бокс с прилежащите му разводки и др. и препланиране на помещения, без да са извършени интервенции в съществуващата конструкция на сградата. Същата твърди, че огледът извършен от служители на РДНСК – Югозападен район е осъществен единствено от

ап.3, намиращ се под ап. 6 и поради това не е констатирано, че виждащите се тръби са в степен на неизползваемост.

Ответникът по делото, Началник на РДНСК- Югозападен район, редовно уведомен, се представлява от процесуалния си представител. Юрисконсулт С. оспорва жалбата и няма доказателствени искания.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не прави искане за встъпване в производството по реда на чл. 16 от АПК.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация и в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София-град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, като извърши и служебна проверка на основание чл. 168 от АПК относно законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

На първо място, процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не са налице основания за отмяна /обявяване на нищожност на акта по смисъла на чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Правомощията за издаване на заповед за премахване на незаконни строежи или на части от тях, съгласно чл. 225, ал.1 от ЗУТ е на Началника на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице.

По делото е представена Заповед № РД-13-446/ 01.11.2010 г. на Началника на ДНСК, представляваща доказателство за наличието на надлежно делегиране на функции по ЗУТ.

Компетентни съгласно чл.225, ал.3, във връзка с чл.222, ал.2 т.1 от ЗУТ са и лицата, издали констативния акт по реда на този член, като длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол.

На второ място, не се установяват и съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяна на акта по чл. 146, т.3 от АПК.

Административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ процедура по констатиране на незаконно строителство, представляваща и гаранция за законосъобразността на самата заповед за премахване.

Съставен е констативен акт № С11-1309-1/ 03.11.2011 г. на Сектор С. при РДНСК Югозападен район, в отсъствието на възложителя, като същият е уведомен за образуването административно производство по реда на чл. 225, ал.1 от ЗУТ. Констативният акт е обявен по реда на § 4, ал. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗУТ.

Процесният строеж е описан в Констативен акт № С11-1309-1/03.11.2011 г., като „прокарване на водопроводна инсталация за топла и студена вода по пода на антрето с цел обособяване на кухненски бокс във вестибюла”. Установените нарушения са следните: прокараните тръби за водопроводна инсталация са без строителни книжа, като е нарушена конструкцията на плочата между ап. 3 и ап. 6. Видно от констативния акт, приложен по делото, не са представени валидни строителни книжа и документи, оборващи констатациите за нарушение по смисъла на

чл. 137, ал.3 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ.

Срещу констативния акт е подадено възражение на 15.11.2011 г. от г-жа А. С. Т., с аргументи, че след връчване на Заповед № РД- 19-10/13.06.2011 г. на директора на дирекция „Контрол по строителството”- СО, в указания срок са спрени всички строително- монтажни работи на адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап.6 и доброволно е премахната новата водопроводна инсталация.

На трето място, административният орган правилно е приложил и материалния закон, като се е съобразил и с целта на закона.

По делото е безспорно установено наличието на „строеж” по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ, описан подробно по характеристики в констативния акт и обстоятелствената част на заповедта.

Съгласно изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, констатациите на административния орган относно техническите характеристики на строежа са коректни. Налице е изграждането на нова В и К инсталация и нова Е. инсталация и преместване на водопровод за топла и студена вода от кухнята в хола, в следствие на което е перфорирана плочата над ап. № 3. Видно от приетата от съда експертиза и неоспорена от страните, че ясно и категорично е формирано заключение на вещото лице – инж. С. относно извършените дейности, които се характеризират като основен ремонт по смисъла на § 5, т. 42 от ДР на ЗУТ и съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ изпълнените работи представляват „строеж”.

Констатираното от проверяващия орган "преустройство на ап.6 ", находящ се в жилищна сграда в УПИ III, кв. 295 по плана на [населено място], м. „Е. гробища”, с административен адрес: [населено място], [улица], район „К. село”- Столична община, попада в легалната дефиниция на строеж, по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, според която строеж представляват и "...преустройства с и без промяна на предназначението".

Съгласно чл. 148, ал.1 и ал.2 от ЗУТ строежи, могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като за целта преди започването на строежа е необходимо издаването на специално разрешение за строеж от главния архитект на общината, а за градовете с районно деление – по решение на общинския съвет - от главния архитект на района.

Строежът не попада в обхвата на изключенията по чл. 151 от ЗУТ, за които не се изисква наличието на разрешение за строеж.

Материалноправните предпоставки за издаване на настоящата заповед по чл. 225, ал.1, във връзка с чл. 222, ал.1, т.10 от ЗУТ, са изпълнени, а именно налице е строеж, който е извършен без изискващите се строителни книжа, което се установява от изслушаната и неоспорената от страните експертиза, и без разрешение за строеж, каквото не е представено, а и не се твърди от жалбоподателката да е издавано.

Не е налице и искане или акт за узаконяване.

С оглед изпълнението на строежа през 2011 г., неприложими са текстовете на § 16, ал.1 от ПР, съответно на § 16, ал.2 на ЗУТ, отнасящи се до незаконни строежи, извършени до 07.04.1987 г., съответно до 30.06.1998 г., но декларирани пред одобряващите органи до 31.12.1998 г.

Неотносими към процесния спор са аргументите на жалбоподателката за това, че ремонтните работи са приключили и водопроводната инсталация доброволно е премахната, както и становището на вещото лице, изразено в съдебното заседание, че е налице перфорация на плочата между ап. 3 и ап. 6 и конструктивното

възстановяване на същата не е извършено. Горните аргументи са свързани с въпроса за това дали заповедта е била изпълнена, както твърди жалбоподателката или не, което не засяга спора за нейната законосъобразност.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Жалбата, като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото и при направените от страните искания, съдът, с решението следва да се произнесе и по въпроса за разносните по делото. Съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Такива, обаче, нито са направени, нито са поискани от ответника.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд - София град, II отделение, 35 състав

#### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Т. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-548 / 30.11.2011 г. на Началника на РДНСК- Югозападен район.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд. Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: